

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **PhDr. Bc. J. H.**, nar. X.X., bytom B., proti žalovanému: **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava**, Zvolenská cesta 27, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie postupu a zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2011/0000379-POZ zo dňa 17. mája 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/52/2011-33 z 31. augusta 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/52/2011-33 zo dňa 31. augusta 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o zamietnutí jeho žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Krajský súd dôvodil tým, že pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia a predchádzajúceho postupu správneho orgánu vzhľadom na uplatnené dôvody žaloby skúmal súlad rozhodnutia s obsahom spisu, pričom zistil, že z obsahu lekárskeho posudku vypracovaného dňa 5. mája 2011 posudkovou lekárkou MUDr. M.M. jednoznačne vyplýva, že pri posúdení sociálnych dôsledkov v oblasti kompenzácií, ktoré má osoba v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia vychádzala posudková lekárka aj z psychiatrického vyšetrenia vykonaného MUDr. S. dňa 7. februára 2011. V tomto posudku a následne aj žalovaný v komplexnom posudku a v rozhodnutí dostatočne jasne, logicky a zrozumiteľne vysvetlili, že z tohto vyšetrenia nevyplývalo, že by psychiater zistil a dokumentoval novú poruchu zdravia, ale diagnostikoval len už známu chorobu F338 – iné recidivujúce depresívne poruchy. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že odborný lekár v popisnej časti konštatoval subjektívne potiaže žalobcu, nakoľko jeho záver vyjadrený vo forme zistenej diagnózy zostal nezmenený oproti predchádzajúcemu nálezu. Potom dôvody napadnutého rozhodnutia, že tento psychiatrický nález nezistil fóbické poruchy a v podstate je zhodný s predchádzajúcimi odbornými vyšetreniami a k zhoršeniu zdravotného stavu podľa neho nedošlo sú v súlade s obsahom spisu. Patrí do kompetencie posudkového lekára posúdiť zdravotný stav podľa lekárskeho nálezov predložených žiadateľom. V tomto prípade neobsahuje jeho hodnotenie, tak ako sa domnieva žalobca, rozpor s hodnotením lekára psychiatra MUDr. S., nakoľko posudkový lekár v posudku vysvetlil, čo bolo pre posúdenie zdravotného stavu z takéhoto záveru ošetrojúceho lekára podstatné a to jeho objektívny nález – zistená choroba. Žalovaný preto svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zdravotný stav žalobcu objektivizovaný lekárske nálezmi, ktoré sa nachádzajú v spisovej dokumentácii nediagnostikovali také poruchy správania, pre ktoré by žalobca nezvládol situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy. Z uvedeného vyplýva, že v správnom konaní správny orgán postupoval v súlade so zákonom,

zistil skutkový stav spôsobom, aký mu ukladá zákon, neopomenul žiadny zo žalobcom predkladaných lekárskeho nálezov, a preto nie je možné konštatovať, že nedostatočne zistil skutkový stav, alebo že jeho rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisu. Z uvedeného vyplýva, že z takýchto dôvodov žaloby nebolo možné žalobe vyhovieť. Súd preto podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal prvostupňové rozhodnutie zmeniť a žalobe vyhovieť alebo vrátiť vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Dôvodil tým, že krajský súd sa nezaoberal správnosťou zistenia skutkového stavu a správnosťou vyhodnotenia lekárskeho správ, prípadne možnosťou doplnenia dokazovania znaleckým dokazovaním. S poukazom na odborný psychiatrický nález zo 7.2.2011 je toho názoru, že je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, nakoľko nie je schopný na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jeho prirodzenej dôstojnosti zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy v dôsledku duševného ochorenia.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, a to v medziach podaného odvolania a dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu nie je dôvodné vyhovieť. O odvolaní súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250j ods. 2 OSP a o termíne vyhlásenia rozhodnutia bolo dané oznámenie podľa § 156 ods. 3 na úradnej tabuli súdu a bolo zverejnené tiež na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Po oboznámení sa s obsahom predloženého spisového materiálu, vrátane odvolania žalobcu odvolací súd konštatoval, že v danej veci bol pre rozhodnutie dostatočne zistený skutkový stav a správne orgány z neho vyvodili vecne správne skutkové a právne závery. Krajský súd sa v plnom rozsahu vysporiadal s dôvodmi žaloby, pričom vyhodnotil aj skutočnosť, že posudková lekárka sa vecne zaoberala obsahom posudku zo 7.2.2011 (na ktorý žalobca poukázal aj v podanom odvolaní) a to na str. 5 rozsudku. K tam uvedeným dôvodom, ktoré odvolací súd považuje za úplné a presvedčivé, nevidí odvolací súd dôvod nič dopĺňovať ani na základe odvolania žalobcu, keďže len zopakoval svoje tvrdenia uvedené v žalobe, s ktorými sa krajský súd zaoberal.

Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku krajského súdu a tieto si osvojuje ako svoje vlastné. Odvolací súd len zdôrazňuje, že podľa zákonnej dikcie § 14 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia nie sú dané podmienky pre priznanie príspevku z povahy veci vyplývajúcej ani podľa jedného z tam uvedených právnych dôvodov, pričom ani žalobcom tvrdené nezvládnutie „inej situácie vo verejnej hromadnej doprave osôb najmä z dôvodu povahy správania pri duševných ochoreniach“ (§ 14 ods. 6 písm. c/ zákona) sa nepodarilo žalobcovi preukázať ani lekárskou správou zo 7.2.2011. Keďže patrí do kompetencie posudkového lekára odborné posúdenie zdravotného stavu podľa lekárskeho nálezov a posudok bol vyhotovený v súlade so zákonom, súd nebol a nie je oprávnený prehodnotiť jeho medicínske závery.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 OSP prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Žalobca podľa § 250k ods. 1 OSP a contr. nemá právo na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e príпустný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. januára 2012

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková